

220 Chtíc, aby spal

transpozice -1

1. Chtíc, a - by spal, tak zpí - va - la Sy - náč - ko - vi

Mat-ka, jež po - no - co - va - la, mi - láč - ko - vi:

Spi, ne - bes dí - tě mi - lost - né, Pán jsi a Bůh,

pě - je ti v lás - ce ce - lý ráj, po - zem - ský luh.

2. Tobě jsem lůžko ustlala,
Spasiteli,
k chvále tvé tvory svolala,
Stvořiteli!
Zasvitl z nebe hvězdy jas
v jesličky tvé,
národy všechny světlem svým
k Betlému zve.

3. Dřímej, to matky žádost je,
holubičko,
v tobě se duše raduje,
ó perličko!
Nebesa chválu pějí tvou,
slávu a čest,
velebí tebe každý tvor,
tisíce hvězd.

4. Ó lilie, ó fialko,
ó růže má,
dřímej, má sladká útěcho,
zahradko má!
Labuti má a loutno má,
slavíčku můj,
dřímej, má harfo líbezná,
Synáčku můj!

5. Miláčku, spi a zmlkněte,
andělové,
před Bohem se mnou klekněte,
národové!
Sestoupil vpravdě Boží Syn
na naši zem,
přinesl spásu, pokoj svůj
národům všem.

2. To - bě jsem lůž - ko u - stla - la, Spa - si - te - li,

k chvá - le tvé tvo - ry svo - la - la, Stvo - ři - te - li!

Za - svi - tl z ne - be hvěz - dy jas v jes - lič - ky tvé,

ná - ro - dy všech - ny svě - tlem svým k Be - tlé - mu zve.

3. Dří-mej, to mat - ky žá - dost je, ho - lu - bič - ko,

v to - bě se du - še ra - du - je, ó per - lič - ko!

Ne - be - sa chvá - lu pě - jí tvou, slá - vu a čest,

ve - le - bí te - be kaž - dý tvor, ti - sí - ce hvězd.

4. Ó li - li - e, ó fi - al - ko, ó rů - že má,

dří - mej, má slad - ká ú - tě - cho, za - hrád - ko má!

La - bu - ti má a lout - no má, sla - víc - ku můj,

dří - mej, má har - fo lí - bez - ná, Sy - nác - ku můj!

5. Mi - láč - ku, spi a zml - kně - te, an - dě - lo - vé,

před Bo - hem se mnou klek - ně - te, ná - ro - do - vé!

Se - stou - pil vprav - dě Bo - ží Syn na na - ši zem,

při - ne - sl spá - su, po - koj svůj ná - ro - dům všem.